

РЕШЕНИЕ

№ 30938

гр. София, 04.08.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 46 състав, в
публично заседание на 31.03.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Мариана Маркова

при участието на секретаря Паола Георгиева, като разгледа дело номер **1281** по описа за **2026** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 24в, ал. 19 и чл. 26, ал. 11 от Закона за чужденците в Република България (ЗЧРБ), във връзка с чл. 145 и следващите от АПК.

Производството е образувано по жалба на И. Н. Н., чрез адв. В. от АК – [населено място], срещу отказ с рег.№ 5364р-29430/16.12.2025 г. на директора на дирекция „Миграция“ - МВР за предоставяне право на постоянно пребиваване в Република България.

С жалбата се навеждат доводи за неправилност и незаконосъобразност на оспорения административен акт, като се твърди, че същият е постановен в противоречие с материалния закон и при липса на мотиви. Според жалбоподателя, в оспорения акт не е конкретизирано кое от основанията по чл. 26, ал. 9 от ЗЧРБ е послужило като правно основание за постановяване на отказа. Моли се отказът да бъде отменен. Претендират се разноски.

В съдебно заседание, жалбоподателят, се представлява от адв. В., който поддържа жалбата и моли тя да бъде уважена. Претендира разноски.

Ответникът – Директорът на дирекция „Миграция“ в МВР, в съдебно заседание се представлява от юрк. Ч., който оспорва жалбата и моли тя да бъде отхвърлена като неоснователна. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Административен Съд С. – град, I отделение, 46 състав, след като взе предвид наведените в жалбата доводи и се запозна със приетите по делото писмени доказателства, намира за установено, от фактическа страна, следното:

На 09.07.2025 г. И. Н., гражданин на Русия, е подал до Дирекция „Миграция“ – МВР, заявление рег. № Г-2260 по описа на група „Миграция“, ОДМВР-Х., за предоставяне на право на постоянно пребиваване на чужденец в Република България, на основание чл. 25, ал. 1, т. 1 от ЗЧРБ, съгласно

който разрешение за постоянно пребиваване могат да получат чужденците от български произход. Не се спори, че към заявлението са били приложени документи, съгласно чл. 34, ал. 1 от ППЗЧРБ. В изпълнение на изискването на чл. 34, ал. 3 от ЗЧРБ е представен оригинал от удостоверение за раждане на И. Н. серия II-ОЖ № 284031, в което е отразено, че единият му родител – бащата Н. Д. Н. е от български произход и копие от нотариално заверен акт за раждане.

От жалбоподателя са представени удостоверение за сключен граждански брак и удостоверения за раждане на съпругата и децата му.

В изпълнение на чл. 22, ал. 4 от ЗЧРБ служебно е представено писмено положително становище с рег. № М-8362/31.07.2025 г. по описа на ДАНС.

Във връзка с осъществяването на контрол по спазването на условията и реда за пребиваване на чужденци на територията на Република България, в изпълнение на чл. 30, ал. 1, т. 6 от ЗМВР и на разпоредително писмо на Главния секретар на МВР (рег. № 8121р – 6132 от 25.03.2024 г.) относно извършване на регулярни проверки за потвърждаване на автентичността на представеното към заявлението удостоверение за раждане, оригиналът от последното е изпратено до НИК – МВР за извършване на необходимите проверки и изразяване на експертно становище относно автентичността на документа.

В хода на административното производство е извършено експертно изследване на представения оригинал от документа и в експертна справка № 25/ДОК-7210 от 26.11.2025 г., изготвена от сектор НИК - МВР е отразено, че върху удостоверение за раждане на И. Н. серия II-ОЖ № 284031 е извършена интервенция с цел изменение в първоначалното съдържание на документа, като на страницата с данните на майката и бащата в графите с националността по механичен начин са заличени първоначално изписаните данни и са нанесени новите данни със синя химикална паста – наблюдава се изменение в повърхността на хартията (разрошване на хартиените влакна, премахване на част от фоновата мрежа, остатъчни щрихи от първоначалния текст) и не е възможно разчитането на първоначалния текст. В експертното становище е отразено, че удостоверение за сключен граждански брак и удостоверения за раждане на съпругата и децата на жалбоподателя са истински.

Като се е позовал на заключението в справката, на основание чл. 26, ал. 2 от ЗЧРБ, с отказ рег. № 5364р-29430/16.12.2025 г. директорът на Дирекция „Миграция“ при МВР е отказал представяне на право на постоянно пребиваване в Република България на И. Н..

Административен Съд С. – град, I отделение, 46 състав, след повторна служебна преценка на събраните по делото доказателства поотделно и в съвкупност и съобразявайки доводите на страните, приема от правна страна следното:

По допустимостта на жалбата: оспореният отказ е връчен на И. Н. на 20.01.2026 г. по електронен път. Жалбата е подадена на 21.01.2026 г., т.е. в срока по чл. 149, ал. 1 от АПК. Жалбоподателят е активно легитимиран, за същия е налице правен интерес от оспорване на административен акт, с който се засягат негови законни права и интереси, поради което жалбата е допустима.

Разгледана по същество тя е неоснователна.

Обжалваният отказ е издаден от директора на Дирекция „Миграция“ при Министерството на вътрешните работи, компетентния орган да издава или отказва издаването на разрешение за продължително пребиваване съгласно чл. 23, ал. 7 от ЗЧРБ.

Отказът е издаден в предвидената от закона писмена форма. Изпълнено е изискването на чл. 26, ал. 11 от ЗЧРБ за неговото мотивиране. В мотивите на акта са изложени фактическите обстоятелства, които обосновават съдържанието на разпореденото волеизявление по чл. 26 ал. 2 от ЗЧРБ. В мотивите на заповедта директорът на Дирекция „Миграция“ се е позовал на изготвената експертна справка № 25/ДОК-7210 от 26.11.2025 и заключението в нея, както и на

разпоредителното писмо на главния секретар на МВР с рег. № 8121р-6132/25.03.2024 г. В това писмо подобно са описани основанията, на които е разпоредено да се извърши проверка на приложеното удостоверение за раждане. Жалбоподателят е от Русия, в удостоверението му за раждане е посочен възходящ - баща от български произход, и именно с оглед зачестилите случаи на представяне на неистински и преправени удостоверения за раждане от тази страна е изискан оригинал и е извършена и експертна проверка. По изложените съображения неоснователни са твърденията в жалбата за липса на мотиви.

При постановяване на оспорения акт не са допуснати нарушения на административнопроизводствените правила от категорията на съществените. Видно от доказателствата по делото, административният орган е издал акта си, след като е изяснил фактите и относимите обстоятелства от значение за случая. В случай че жалбоподателят разполага с доказателства, оборващи заключението на експертизата, извършена в хода на административното производство, той е имал възможност да ги представи включително и пред настоящата инстанция.

Оспореният акт е и материално законосъобразен.

Съгласно разпоредбата на чл. 26, ал. 2 ЗЧРБ отказва се издаване на разрешение за пребиваване или продължаване на срока за пребиваване в страната на чужденец, за когото е установено, че не отговаря на условията по чл. 24, 24а - 24г, 24е, 24з, 24и, 24к, 24м, 24н, 24о, 24п, 24р и 24с, 25, 33а, 33г и 33к - 33м, 33п и 33т. Нормата е императивна и при установяване на някоя от посочените в нея предпоставки административният орган действа при условията на обвързана компетентност, без да разполага с възможност за преценка относно целесъобразността на отказа. В случая при експертното изследване на представеното свидетелство за раждане е установено, че в документа има преправяне на съдържанието. След като е установено, че представеното свидетелство за раждане е подправено, то законосъобразно, на основание чл. 26, ал. 2 ЗЧРБ, е отказано предоставяне на право на постоянно пребиваване на чужденеца. В този смисъл е и актуалната съдебна практика, обективирана в решение № 12519 от 05.12.2025 г. по адм. д. № 7290/2025 г., IV отд. на ВАС, решение № 1000 от 29.01.2026 г. по адм. д. № 8767/2025 г., IV отд. на ВАС и др. Представените от жалбоподателя документи касаят твърдения от него български произход, но не водят до промяна на заключението за наличие на подправки в представеното удостоверение за раждане, на каквото основание е постановен оспореният отказ.

Неоснователни са изложените жалбата доводи за допуснати нарушения при възлагане изработване на експертиза в административното производство. Съгласно разпоредбата на чл. 39 АПК фактите и обстоятелствата се установяват чрез обяснения, декларации на страните или на техни представители, сведения, писмени и веществени доказателствени средства, заключения на вещи лица и други средства, които не са забранени със закон, освен ако специален закон предписва доказването на някои факти и обстоятелства да се извърши и с други средства. Не се допускат доказателствени средства, които не са събрани или изготвени при условията и по реда, предвидени в този кодекс, или по реда, предвиден в специалните закони. Необходимостта от възлагането на експертиза произтича от задължението на административния орган да изясни пълно и всеобхватно фактическите обстоятелства, които са от значение за случая съобразно заложеното изискване в разпоредбата на чл. 35 от АПК. Назначаването на експертиза става по установения в чл. 49 и сл. от АПК ред. Същата коректно е възложена и правилно ценена от административния орган, отделно тук е мястото да се посочи, че дори и да е нарушена процедурата по назначаване, представеното заключение има характер на официален документ и е самостоятелно доказателствено средство.

В хипотезата на чл. 26, ал. 9 ЗЧРБ административният орган действа в условията на обвързана

компетентност и за него не съществува възможност да установява по друг начин фактите, установени в подправените документи. В заключение следва да се приеме, че събраните по делото безспорни доказателства са достатъчни, за да обосноват наличие на предпоставките по чл. 26, ал. 2 ЗЧРБ за постановяване на процесния отказ за предоставяне право на постоянно пребиваване в Република България на И. Н. Н..

Оспорваният отказ е издадена и в съответствие с целта на закона - да не се допускат до територията на страната чужденци, които не спазват установения в страната правен ред и не отговарят на изискванията на закона.

По изложените съображения оспореният административен акт е издаден от компетентен административен орган, в установената форма, при спазване на процесуалните и материалните правила по издаването му и е съобразен с целта на закона, поради което подадената срещу него жалба следва да бъде отхвърлена като неоснователна.

При този изход на спора, на основание чл. 143, ал. 3 АПК, искането на процесуалния представител на ответника за присъждане на юрисконсултско възнаграждение е основателно и следва да се уважи. На основание чл. 78, ал. 8 ГПК във вр.с чл. 144 АПК и чл. 24 от Наредбата за заплащане на правната помощ във вр.с чл. 37 от Закона за правната помощ, в полза на ответника следва се да присъди юрисконсултско възнаграждение в минимален размер – 102,26 евро, равняващи се на 200 лв.

Така мотивиран, Административен съд София-град, I отделение, 46-ти състав:

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на И. Н. Н., чрез адв. В. от АК – [населено място], срещу отказ с рег.№ 5364р-29430/16.12.2025 г. на директора на дирекция „Миграция“ - МВР за предоставяне право на постоянно пребиваване в Република България

ОСЪЖДА И. Н. Н., [дата на раждане] , гражданин на Русия, да заплати на Дирекция „Миграция“ – МВР юрисконсултско възнаграждение в размер на 102,26 (сто и две евро и 26 евроцента) евро.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщението.

Съдия: